

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **S. P., s.r.o.**, so sídlom v B., proti žalovaným **1/ MUDr. E. V.**, bývajúcej v B., **2/ J. M.**, bývajúcemu v B., obaja zastúpení právnu zástupkyňou JUDr. R. M., advokátkou so sídlom vo Z., **o zaplatenie 251,61 € (7 580,-- Sk)**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp.zn. 18 C 125/2004, o dovolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 14. novembra 2007 sp.zn. 15 Co 90/2007, rozhodol

t a k t o :

Dovolanie žalovaných **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 20. marca 2007 č.k. 18 C 125/2004-165 zaviazal žalovaných 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 7 580,-- Sk s 13 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3 228,-- Sk od 1. júla 2003 do zaplatenia, zo sumy 384,-- Sk od 16. apríla 2003 do zaplatenia, zo sumy 2 803,-- Sk od 16. mája 2003 do zaplatenia, zo sumy 384,-- Sk od 16. júna 2003 do zaplatenia, zo sumy 384,-- Sk od 16. júla 2003 do zaplatenia a zo sumy 397,-- Sk od 16. augusta 2003 do zaplatenia, všetko v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. Obom žalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v sume 6 532,-- Sk na účet právnej zástupkyne žalobcu, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom zo 14. novembra 2007 sp.zn. 15 Co 90/2007 na odvolanie žalovaných 1/ a 2/ rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil a rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania tak, že žalovaní 1/ a 2/ sú povinní nahradiť

žalobcovi spoločne a nerozdielne trovy odvolacieho konania v sume 1 656,-- Sk, ktoré sú povinní zaplatiť právnej zástupkyňi žalobcu v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podali včas dovolanie žalovaní 1/ a 2/. Navrhli rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na nové prejednanie a rozhodnutie so záväzným právnym názorom najvyššieho súdu. V dovolaní, okrem iného, citovali ustanovenie § 237 písm.f/ O.s.p. V jeho dôvodoch však bližšie neuviedli, z realizácie akého procesného práva mali byť postupom odvolacieho súdu vylúčení. Vyslovili len nesúhlas so spôsobom vyznačenia právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu. K uplatnenému nároku žalobcu uviedli, že nemajú nedoplatok a poukázali na tú skutočnosť, že dôkaz preukazujúci toto ich tvrdenie súd nijakým spôsobom nevyhodnotil a vôbec naň neprihliadol. Opakovane namietali nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Trvali na tom, že súd ich nesprávne zaviazal na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 13 % ročne aj za obdobie, keď ešte platby neboli splatné.

Žalobca v písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedol, že okresný súd pri doručovaní rozhodnutia odvolacieho súdu postupoval v súlade so zákonom a žiadnym spôsobom dovolateľom neodňal možnosť konať pred súdom. Podané dovolanie preto považuje za neprípustné. Navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaných 1/ a 2/ zamietol a zaviazal ich spoločne a nerozdielne zaplatiť trovy dovolacieho konania vo výške 1 580,-- Sk, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v dovolacom konaní.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie

§ 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

V preskúmvanej veci žalovaní 1/ a 2/ napadli dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanovení § 238 ods. 2 a ods. 3 O.s.p.

Rozhodnutiu odvolacieho súdu nepredchádzalo rozhodnutie dovolacieho súdu obsahujúce právny názor v tejto veci. Dovolanie preto podľa § 238 ods. 2 O.s.p. neprichádza do úvahy. Nejedná sa ani o rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie preto ani podľa tohto zákonného ustanovenia prípustné nie je.

Navyše, v danom prípade ide o vec, na ktorú sa vzťahuje ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. (s účinnosťou do 15. októbra 2008, keďže dovolanie bolo podané 21. februára 2008), podľa ktorého, dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo pohľadávky sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde. Žaloba bola podaná na súde prvého stupňa 16. februára 2004. V čase podania návrhu na prvostupňovom súde bola výška minimálnej mzdy 6 080,-- Sk, ktorej trojnásobok predstavuje sumu 18 240,-- Sk. V dovolaní ide o vec, v ktorej bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení 7 580,-- Sk. Z uvedeného je zrejmé, že nejde o peňažné plnenie prevyšujúce trojnásobok minimálnej mzdy, platnej ku dňu podania návrhu na prvostupňovom súde. Aj z tohto dôvodu je dovolanie žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku krajského súdu neprípustné.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie

je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm.a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom). Treba zdôrazniť, že prípustnosť dovolania nie je založená už tým, že dovolateľ určitú vadu konania tvrdí, ale až zistením, že konanie je takou vadou skutočne postihnuté.

Dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z väd uvedených v § 237 O.s.p.

Pokiaľ snád' dovolatelia za vadu v zmysle § 237 písm.f/ O.s.p. považovali nesprávne vyznačenie právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu treba uviesť, že aj keby táto skutočnosť bola pravdivá, sama bez ďalšieho nespôsobuje vylúčenie účastníka (v danom prípade žalovaných) z realizácie jeho procesných práv priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom. Tento nesprávny postup súdu môže byť len dôvodom odňatia možnosti účastníkovi konať pred súdom, k čomu však v danej veci nedošlo.

Keďže v dovolacom konaní nevyšla najavo žiadna procesná vada uvedená v § 237 O.s.p., dovolací súd vychádzal z toho, že prípustnosť dovolania žalovaných 1/ a 2/ nemožno vyvodit' ani z ustanovenia § 237 O.s.p.

So zreteľom na vyššie uvedené dôvody možno uzavrieť, že dovolanie žalovaných 1/ a 2/ smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému prípustné nie je; keďže neboli zistené ani dôvody procesnej prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky ich dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm.c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 veta prvá O.s.p.), bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď v súvislosti s dovolacím konaním neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júla 2009

JUDr. Eva Sakálová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová